

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาเป็นเครื่องมือสื่อสารที่สำคัญอย่างหนึ่งซึ่งมนุษย์ใช้ในการติดต่อกัน มนุษย์แต่ละเผ่าพันธุ์ย่อมมีภาษาใช้ด้วยกันทั้งสิ้น จากภาษาพูดก็เกิดวิวัฒนาการเป็นภาษาเขียน โดยใช้ตัวอักษรประสมกับขึ้นเป็นคำ เพื่อเป็นสัญลักษณ์ถ่ายทอดความคิดในเรื่องที่ต้องการสื่อสารให้ผู้อื่นรู้ เป็นที่น่ายกย่องที่ชาวไทยมีตัวอักษรของตนเองใช้มาตั้งแต่สมัยสุโขทัย ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการติดต่อสื่อสาร การศึกษาเล่าเรียน การถ่ายทอดวัฒนธรรม การประกอบอาชีพและการปกครอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการศึกษาเล่าเรียน "ภาษาไทยนั้นมีส่วนสำคัญในการเรียนวิชาอื่นอีก ไม่ว่าจะเป็นสังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ หรือวิชาอื่นใด เด็กจำเป็นต้องใช้ภาษาไทยทั้งสิ้น... การเรียนวิชาภาษาไทยใดคั้นจะช่วยในการเรียนวิชาอื่นให้ดีขึ้นได้มาก"¹

ภาษาประกอบด้วยคำต่าง ๆ ซึ่งมีความหมาย "คำจะเกิดเป็นภาษาขึ้นได้ก็ต่อเมื่อคนในสังคมยอมรับค่านั้น ต่างเข้าใจความหมายของค่านั้นสอดคล้องกัน และใช้เป็นเครื่องมือสื่อความคิดระหว่างกัน"² คอสซี³ (Causey) กล่าวว่า "คำเป็นเครื่องมือ

¹ ประเทือง คล้ายสุบรรณ, "การศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสุพรรณบุรี" (ปริชญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2513).

² พระยาอนุমানราชชน, "วัฒนธรรมและภาษา", เอกสารการนิเทศการศึกษา ฉบับที่ 50 คู่มือครูวิชาภาษาไทย (พระนคร : กุรุสภา, 2503), หน้า 116.

³ Osear S. Causey, The Reading Teacher's Reader (New York : The Ronald Press Company, 1958), p. 211. •

ถ่ายทอดความคิดโดยเหตุที่การอ่านเป็นการคิดแบบหนึ่ง คำจึงเป็นเครื่องมือของการอ่าน การใช้ถ้อยคำใหญ่ถูกต้องแม่นยำกระชับ เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการอ่านที่มีประสิทธิภาพ การรู้ศัพท์อย่างดีเป็นกุญแจสำคัญที่จะนำไปสู่ความเข้าใจในการอ่าน"

การอ่านเป็นขบวนการภายใน เพราะต้องอาศัยการคิดเป็นหลัก เมื่อได้อ่านแล้ว ต้องมีการแปลความหมายของสิ่งที่ได้อ่านและสรุปเป็นความคิดของตัวเอง ทำให้ตัวเองเข้าใจ การอ่านจึงเป็นการถอดอักษรหรือเปลี่ยนสัญลักษณ์ เป็นความคิด ซึ่งทั้งความคิดและสัญลักษณ์ล้วนเป็นองค์ประกอบของภาษาทั้งสิ้น⁴

บอนด์และวากเนอร์⁵ (Bond and Wagner) ได้เสนอความคิดเห็นสอดคล้องกับความคิดของคอสซี่⁶ (Causey) โดยกล่าวว่า การอ่านมีพื้นฐานมาจากสิ่งต่อไปนี้คือ

1. การเข้าใจความหมายของคำนับว่าเป็นพื้นฐานสำคัญในการอ่าน ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายของประโยคและข้อความที่อ่าน
2. การเข้าใจหน่วยความคิด
3. การเข้าใจโครงสร้างของประโยค
4. การจับอนุเจตใหญ่ถูกต้อง
5. การจับลำดับเรื่องทั้งหมด"⁸

⁴ปรีชา ช่างขวัญยืน, พื้นฐานของการใช้ภาษา (พระนคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2517), หน้า 8-10.

⁵Guy L. Bond and Eva Bond Wagner, Teaching the Child to Read (New York : The Macmillan Company, 1970), p. 178.

⁶Osear S. Causey, The Reading Teachers Reader (New York : The Ronald Press Company, 1958), p. 211.

จะเห็นได้ว่าพื้นฐานประการแรกของการอ่านคือ การเข้าใจความหมายของคำ การเข้าใจความหมายของคำนั้นหมายถึงการที่ใคร่ได้เห็น ได้ยิน และเข้าใจความคิดในคำนั้น ๆ การเข้าใจความหมายของคำอยู่ที่ประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมอันได้แก่ บ้าน โรงเรียน วัด ชุมชน การเล่น การทำงานเรื่องราวที่ได้ฟังจากการเล่า จากวิทยุ จาก การอ่านหนังสือ ฯลฯ "ควยเหตุที่คำเป็นสัญลักษณ์ของความหมาย ดังนั้นคำต้องเป็น สัญลักษณ์ของประสบการณ์ควย นั่นคือผู้ที่ประสบการณ์มากย่อมรู้ศัพท์มากและผู้มีประสบการณ์น้อยย่อมรู้คำศัพท์น้อย"⁷

เดลาคาโต และโมเยอร์⁸ (Delacato and Moyer) ได้จัดความหมายของคำออกเป็น 2 ประการ คือ

1. ความหมายโดยตรง (the Denotative Meaning)
2. ความหมายโดยนัย (the Connotative Meaning)

จะเห็นได้ว่าคำมีบทบาทและความสำคัญมากในภาษา "การสอนเรื่องคำในโรงเรียน ครูผู้สอนควรนึกถึงภาพของคำนั้น ๆ และทำความเข้าใจให้ถูกต้อง ที่ความหมายของคำที่จะสอนนั้นให้แจ่มแจ้งแก่ใจตนเองเสียก่อน แล้วจึงนำไปสอนเด็ก"⁹ ชพาคเค¹⁰ (Spache) กล่าวว่า "พัฒนาการด้านคำศัพท์ของนักเรียนมีผลมาจากองค์ประกอบที่สำคัญคือ

⁷E.W. Dolch, "Vocabulary Development," op.cit., p. 233.

⁸Carl H. Delacato and S. Richard Moyer, "Can We Teach Word Meaning?" op.cit., p. 222.

⁹หน่วยศึกษานานาชาติ กรมฝึกหัดครู, คู่มือครูภาษาไทยฉบับที่ 50 (พระนคร : ครูสภา, 2503), หน้า 193.

¹⁰George D. Spache, "Psychological Explanations of Reading," The Reading Teachers Reader (New York : The Ronald Press Company, 1958), p. 339.

ความสามารถในการเรียนรู้ ธรรมชาติของสิ่งแวดล้อมทางวัฒนธรรม ความสนใจในการอ่าน และผลจากการเรียนการสอน"

ในการอ่านหนังสือไม่ว่าจะเป็นหนังสือแบบเรียนวรรณคดี หนังสือประเภทบันเทิงคดี ชาวสาร ทลอคจนวิชาการแขนงต่าง ๆ ผู้อ่านมักจะประสบปัญหาคือ ไม่เข้าใจความหมายของ ศัพท์บางคำทำให้ความเข้าใจในการอ่านบกพร่องไป ไม่เข้าใจลึกซึ้ง ที่ความไม่ได้ จึงน่าจะ กล่าวได้ว่าคำศัพท์มีส่วนเกี่ยวข้องกับความเข้าใจในการอ่าน ละม้ายมาศ¹¹ กล่าวว่า "การที่เด็กจะเข้าใจ เรื่องที่อ่านได้นั้นขึ้นอยู่กับ การเข้าใจความหมายของคำ ประโยคหรือ ข้อความที่อ่าน มิฉะนั้นก็จะได้อ่านออก แต่ไม่รู้เรื่อง"

"การอ่านเป็นวิชาสำคัญยิ่งวิชาหนึ่งในการเรียนภาษา เด็กเริ่มเรียนอ่านตั้งแต่ อยู่ชั้นประถมปีที่ 1 และจะเรียนตลอดไปจนถึงชั้นเตรียมอุดมหรือแม่ข่ายในมหาวิทยาลัย เขา เหล่านั้นจำเป็นต้องใช้การอ่านเป็นปัจจัยสำคัญในการศึกษาเล่าเรียน"¹²

เพราะเหตุว่าการเรียนวิชาต่าง ๆ ต้องอาศัยการอ่านหนังสือเพื่อค้นคว้าหา ความรู้ด้วยตนเอง ดังนั้นจะเห็นได้ว่า การอ่านเอาความหรืออ่านเอาเรื่องเป็นหัวใจ สำคัญของการอ่านทุกชนิด ผู้อ่านจะเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ต้องเข้าใจความหมายของสิ่ง ที่อ่านได้ถูกต้อง และสามารถจับใจความสำคัญของประโยคข้อความได้ในเวลาที่รวดเร็ว"¹³

¹¹ละม้ายมาศ สรทัตต์, "จิตวิทยาว่าด้วยการสอนอ่าน", การวัดผลการศึกษา วิชาภาษาไทย (พระนคร : โรงเรียนการช่างวุฒศึกษา แผนกการพิมพ์, 2507), หน้า 149.

¹²รองรัตน์ อิศรภักดี และเพ็ญกุล กุสุมา ณ อยุธยา, ตำราวิชาชุดครู- ประกาศนียบัตรครูมัธยมของคุรุสภา ภาษาไทยตอน 1 วิธีสอนภาษาไทยชั้นมัธยม (พระนคร : คุรุสภา, 2514), หน้า 80, 183.

¹³บุญเรือน ศิริมงคล, "การอ่านเอาเรื่องภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่สาม" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517), หน้า 3.

การอ่านนั้นมีความสำคัญในการแสวงหาความรู้ ก่อให้เกิดสติปัญญา ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดให้ความเพลิดเพลิน ช่วยให้ได้พบเห็นสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ ช่วยแก้ปัญหาและทำให้เกิดสุนทรีย์ในความรู้สึกรื่นเริง

การวิจัยครั้งนี้จึงมุ่งศึกษาการอ่านเอาเรื่อง เพราะได้เห็นความสำคัญของการอ่านเอาเรื่องว่ามีบทบาทสำคัญในการเรียนของนักเรียน และเนื่องจากการอ่านเอาเรื่องมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเข้าใจความหมายของคำ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจความหมายของคำกับความสามารถในการอ่าน โดยศึกษาจากนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปริญญาตรีศึกษา ซึ่งกำลังจะสำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรี มีความสามารถในการอ่านและความสามารถในการเข้าใจความหมายของคำเพียงใด มีความแตกต่างกันตามเพศ อายุ หรือไม่ และความเข้าใจความหมายของคำกับความสามารถในการอ่านเอาเรื่องจะสัมพันธ์กันหรือไม่

มูลเหตุที่ผู้วิจัยมุ่งศึกษาความเข้าใจความหมายของคำและความสามารถในการอ่านเอาเรื่องของนักศึกษาระดับปริญญาตรีศึกษาปีที่ 2 ก็เพราะเห็นว่าผู้ที่จบการศึกษาระดับนี้มีความสำคัญมากในการออกไปเป็นผู้สอนนักเรียนในระดับประถมศึกษาที่มีจำนวนมากที่สุดของประเทศ ทั้งยังเป็นการศึกษาขั้นต้น เพื่อที่จะศึกษาต่อไปในระดับชั้นที่สูงขึ้น หรืออาจออกไปประกอบอาชีพการศึกษาระดับประถมศึกษาจึงต้องการครูที่มีความรู้ และมีความสามารถในการสอนดี การที่ครูจะมีความรู้และมีความสามารถดีได้นั้นย่อมต้องอาศัยการอ่านหนังสือเพื่อศึกษาหาความรู้ทั้งในเวลาที่ยังศึกษาอยู่ในสถานศึกษาฝึกหัดครูและเมื่อจบการศึกษาออกไปสอนแล้ว

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ตั้งวัตถุประสงค์ในการวิจัยไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจความหมายของคำกับความสามารถในการอ่านเอาเรื่องของนักศึกษาระดับปริญญาตรีศึกษาปีที่ 2
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเข้าใจความหมายของคำและความสามารถในการ

การอ่านเอาเรื่องของนักศึกษา

3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเข้าใจความหมายของคำและความสามารถในการอ่านเอาเรื่องของนักศึกษาที่ต่างกันตามเพศและอายุ

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักศึกษาที่มีความเข้าใจความหมายของคำดีย่อมมีความสามารถในการอ่าน
สูงควย
2. นักศึกษาที่มีอายุสูงย่อมมีความเข้าใจความหมายของคำมากกว่านักศึกษาที่มี
อายุต่ำ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้มีขอบเขตของการวิจัยดังนี้

1. ตัวอย่างประชากร เป็นนักศึกษา ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในชั้นประกาศนียบัตร
วิชาการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 2 ในวิทยาลัยครูภาคใต้ 4 แห่ง คือ

ก. นักศึกษาวิทยาลัยครูยะลา	จำนวน 50 คน
ข. นักศึกษาวิทยาลัยครูสงขลา	จำนวน 50 คน
ค. นักศึกษาวิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช	จำนวน 50 คน
ง. นักศึกษาวิทยาลัยครูภูเก็ต	จำนวน 50 คน
รวมตัวอย่างประชากรทั้งสิ้น	200 คน

2. การวิจัยครั้งนี้ไม่คำนึงถึงระดับสติปัญญา ความสนใจ ความสามารถพิเศษ และสิ่งแวดล้อมทางบ้านที่จะทำให้ นักศึกษามีความสามารถในการอ่านเอาเรื่องภาษาไทยและความเข้าใจความหมายของคำต่างกัน

3. ศึกษาเฉพาะความสามารถในการอ่านเอาเรื่องภาษาไทย ความเข้าใจความหมายของคำ และความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจความหมายของคำกับความสามารถในการอ่านเอาเรื่องภาษาไทยของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2517 ในวิทยาลัยครูยะลา สงขลา นครศรีธรรมราช และภูเก็ตเท่านั้น

ขอตกลงเบื้องต้น

ผู้วิจัยมีข้อตกลงเบื้องต้นสำหรับการวิจัยในครั้งนี้คือ

1. แบบทดสอบที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีเนื้อหาสาระครอบคลุมหลักสูตรและ
พื้นความรู้ของนักศึกษาชายและหญิงในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับปีที่ 2
2. ตัวอย่างประชากรที่เลือกมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นตัวแทนที่พอเชื่อถือได้

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. ความสัมพันธ์ หมายถึง ความเกี่ยวข้องกันระหว่างความเข้าใจคำกับ
ความสามารถในการอ่าน
2. คำ ในที่นี้ได้แก่ คำที่ผู้วิจัยรวบรวมมาจากแบบเรียนและหนังสือประกอบ
การเรียนตามหลักสูตรวิชาภาษาไทย ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา และคำที่ได้พบเห็นจาก
สิ่งตีพิมพ์ต่าง ๆ คำจำกัดความนี้ไม่จำกัดว่าจะเป็นการมูลหรือคำประสม
3. ความเข้าใจคำ หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจความหมายของคำ
ต่าง ๆ ซึ่งกำหนดไว้ในหลักสูตรชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาและวัดได้จากคะแนนที่ได้
มาจากแบบทดสอบคำศัพท์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
4. ความสามารถในการอ่าน หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจความหมาย
ของข้อความหรือทราบเรื่องราวของข้อความที่อ่านผ่านไป สามารถที่จะตอบคำถามเกี่ยวกับ
ข้อความที่อ่านได้เป็นอย่างดี วัดได้จากคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบการอ่านเอาเรื่องภาษาไทย
ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้น
5. นักศึกษาวิทยาลัยครูภาคใต้ หมายถึง นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงที่กำลัง
ศึกษาอยู่ในชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับปีที่ 2 ในวิทยาลัยครูยะลา สงขลา นครศรีธรรมราช
และภูเก็ต ปีการศึกษา 2517
6. ระดับอายุของนักศึกษา หมายถึง อายุของนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงที่มี
อายุต่ำกว่า 18 ปี อายุ 18 ปี และอายุสูงกว่า 18 ปี